

Пошук вирішення поставленого завдання змушує студента займатися самонавчанням, що дозволяє йому розширити міждисциплінарний кругозір, значно підвищує інтерес до предмета та навчального процесу в цілому.

Використання інноваційної технології викладання дозволить студентам здобути професійну та загальнокультурну компетенції, активізувати їх пізнавальну активність та домагатися високого ступеня самостійності.

ВАЛЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ-ЕКОЛОГІВ

*Плаксієнко І.Л., Самойлік М.С., Писаренко П.В., Колеснікова Л.А.
Полтавська державна аграрна академія*

Для подолання глобальних екологічних проблем сьогодення та власного виживання людство має не тільки переосмислити технології та практику свого ставлення до природи, але й адаптуватися до умов існування в технократичному суспільстві, забезпечуючи свій творчий саморозвиток та самореалізацію. Це потребує в першу чергу наявності фізичного, психічного та соціального здоров'я людини. Зрілість і прогрес суспільства визначаються його здоров'ям, рівнем інтелектуального і морального потенціалу, тому валеологія стає такою популярною серед молоді. Адже передумовою життєвого успіху є міцне здоров'я молодої людини та гармонійний стан особистості, без яких неможливе досягнення ні високого професіоналізму, ні творчого довголіття [1]. Валеологічне виховання майбутніх екологів є особливо актуальним, бо саме на фахівців в галузі екології покладаються і просвітницькі завдання з формування екологічного світогляду суспільства, який являє собою єдність екологічного знання, екологічної діяльності та екологічності власного життя.

Вплив антропогенних факторів навколишнього середовища на функціонування людського організму розглядається в таких навчальних курсах здобувачів вищої освіти за спеціальністю «Екологія», як «Урбоекологія», «Антропогенне навантаження», «Моніторинг довкілля», але особлива увага валеологічним аспектам приділяється у викладенні нормативної навчальної дисципліни «Екологія людини». В найпоширенішому розумінні «Екологія людини» є міждисциплінарною наукою, яка досліджує закономірності взаємодії окремої людини та популяції людей з довкіллям з метою цілеспрямованого управління збереженням здоров'я населення. Головним завданням екології людини виділяється збереження і поліпшення здоров'я людей, удосконалення фізичних і психічних можливостей людини в сучасній антропоєкосистемі [2].

Нами запропоновано внести в робочу програму курсу «Екологія людини» окрему тему «Валеологічні аспекти здоров'я та довголіття», метою викладання якої є надання студентам теоретичних знань в галузі валеології, психології особистості та розвитку, психофізіології для набуття студентами навичок та вмінь з формування власного фізичного та психічного здоров'я, інтелектуального та морального потенціалу особистості [3]. За означеною темою на лекціях та практичних заняттях розглядаються наступні питання: «Основи валеології», «Поняття про здоров'я та захворювання», «Діагностика рівня індивідуального здоров'я», «Психічне та психологічне здоров'я людини», «Стрес: причини, наслідки, профілактика»,

«Механізми управління здоров'ям (здоровий спосіб життя, кінезіотерапія, психотерапія)», «Харчування людини і нормування якості харчування». На практичних заняттях студенти знайомляться з методами самодіагностики, встановлюють рівень адаптаційного потенціалу, будують свій психофізіологічний портрет (тести Стреляя, Айзенка, Кеттела), обговорюють шляхи адаптації до життєвого простору та гармонізації психоемоційного стану, навчаються методам психоемоційного розвантаження, саморегуляції та формування стресостійкості. Для самостійного опрацювання пропонуються теми: «Екологія емоцій», «Профілактика та корекція дезадаптацій методами східної медицини», «Сутність здорового способу життя».

Розгляд валеологічних аспектів екології людини виконує інформативну, дослідницьку, практичну та виховну функції. Такий методологічний підхід сприяє зв'язку фундаментальних теоретичних знань майбутніх фахівців у галузі екології з їх особистісними практичними навичками та вміннями збереження здоров'я та розвитку творчого потенціалу.

Література

1. Грибан В.І. Валеологія К.: Центр учбової літератури, 2008.- 214 с.
2. Plaksiienko I.L. Pisarenko P.V., Samojlik M.S., Kolesnikova L.A. Some aspects of studying the personal factor in human ecology. /Science and education a new dimension. Pedagogy and psychology.- 2018.-VI (70).- Issue 170.-P. 48-51.
3. Залецький І.І., Клименко М.О. Екологія людини — К.: Вид. центр «Академія», 2005.-288 с.

МОТИВАЦІЙНА ДЕМОНСТРАЦІЯ ЯК НАВЧАЛЬНИЙ ЗАСІБ ПРИ ВИКЛАДАННІ БАЗОВИХ ДИСЦИПЛІН НА МЕДИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

*Проценко О.С., Шаповал О.В., Падалко В.І., Комаромі Н.А.,
Борозенець В.В.
Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна*

Анатомія, гістологія та фізіологія — базові предмети, вивчення яких необхідне студентам-медикам для засвоєння клінічних дисциплін та подальшої професійної діяльності. Мистецтво викладача полягає в реалізації медичної спрямованості дисципліни, що підвищує зацікавленість студентів у вивченні предмета. Викладач повинен допомогти студентам зрозуміти, де і яким чином сформовані вміння і навички будуть застосовані в їх професійній діяльності (Крачун Г. П., 2012). Крім того, глибоке засвоєння знань відбувається тільки в процесі їх застосування, тобто самостійного осмислення і вирішення поставлених завдань (Ю.І. Афанасьєв, Ю.І. Ухов, 1998). Все це вимагає постійного пошуку шляхів удосконалення викладання базових навчальних предметів (С.В. Диндяєв, 2011).

Одним із головних завдань викладача є організація навчального процесу, при якій би забезпечувались належний рівень знань та прагнення студентів до навчання. За умов такої організації, одним з факторів підвищення якості навчання повинно стати розвинута мотивації навчальної діяльності студентів (Э. Ф. Барінов, Ю. Б. Чайковський та ін., 2013).